

[Thomsen.]

Gennem en økonomisk stærk Bondestand bevares den livgivende Blodkilde, der opretholder Folk og Kultur.

Det er muligt, at en økonomisk svag Bondestand vil være et godt Objekt for marxistiske Eksperimenter, og hvis det er det, man tilstræber, ja saa tyder alt paa, at det vil lykkes. Reserverne og Familiekapitalen i Landbruget er efter 8 Aars Krise selvfølgelig i det væsentlige nu opbrugt. Med Henstandslovens Ophør er Jagten gaaet ind paa nødstedte Hjem, og hvis ikke der nu iværksættes Foranstaltninger, der skaber fuld Rentabilitet, saa vil Tusinder af de Hjem, der her er Tale om, staa overfor økonomisk Ruin, og Arbejdsløsheden vil blive større end nogen Sinde tidligere.

Angaaende Spørgsmaalet om Smør og Margarine, som der ikke er Tid til at komme nærmere ind paa, saa var det rart at faa undersøgt, hvad der ligger af Beskæftigelse paa dette Omraade. Forholdet er nemlig det, at vi gennem Indførelsen af Raastoffer til Margarine hver Dag importerer ca. 50 000—60 000 Arbejdsdage. Det mener man aabenbart at have Raad til at se bort fra i det Forhold, som her foreligger til Behandling, det har i hvert Fald ikke været drøftet.

Maa det være mig tilladt at stille Landbrugsministeren et bestemt Spørgsmaal. Det kan sammenfattes i de populære Ord: Lille Mand, hvad nu? Hvad nu, højtærede Landbrugsminister, naar vi kommer op paa det, som Ministeren kalder det normale Prisniveau, og som Ministeren mener bliver Maksimum, hvad saa med Udgifterne?

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de Ordførere, som har givet Udtryk for en større eller mindre Velvillie overfor de forskellige Lovforslag, som her er til Behandling.

Der er fra enkelt Side og navnlig af det ærede Medlem Hr. Ulrich, som sin Natur tro var særlig højt oppe, udtalt, at det, der foregaar, er et Sporskifte i dansk Politik, idet man nu fra forskellige Sider, som tidligere har været Modstandere af Korn told, er gaaet over paa det konservative Standpunkt, at det mest saliggørende i Politik er Korn told. Nu skal jeg sige til disse Medlemmer, og navnlig til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at jeg maa bedrøve dem med, at man kan i alt Fald ikke indrullere mig blandt dem, der har denne Opfattelse. Jeg er lige saa betænkelig ved en Fordyrelse af en Nødvendighedsartikel som Korn og et Raastof som Korn, som jeg

altid har været, saavel af Hensyn til de Forbrugere, som ikke er Landbrugere, og som kommer til at betale til en almindelig Kornfordyrelse, som af Hensyn til Landmændene selv.

Jeg har den Tro, at et af de vanskeligste Spørgsmaal, vi kan røre ved indenfor Landbrugets Økonomi og Produktion, er Spørgsmaalet om en Fordyrelse af Kornet. Det er det baade paa langs og paa tværs i Landbruget. Det er meget farligt med Hensyn til den økonomiske Stilling mellem de forskellige Landbrugere at begynde at røre ved Kornpriserne her i Landet, og jeg tror derfor ingenlunde, man skal tænke paa at foretage nogen som helst kunstig Forhøjelse af de almindelige Markedspriser paa Korn. Det, jeg tror er nødvendigt, er, at man her som overalt træffer Foranstaltninger, naar der er Tale om Dumping mod dansk Produktion og Erhvervsliv, derimod ikke paa nogen Maade at gaa ind i en almindelig Fordyrelse af Kornet, som betyder Priser, der ligger ud over de almindelige Verdensmarkedspriser. Jeg tror, det vilde være farligt, ikke mindst for Landbruget selv, hvis man gik ind i en saadan almindelig Politik. Stillingen er den, at vi de sidste Maaneder har staaet overfor Indførsel af Korn fra Udlandet til Dumpingpriser, der slet ikke svarer til det, vi køber Korn for fra andre Lande. Det er den ekstraordinære Situation, vi er inde i, og vi bør værge os derimod, ligesom vi værger os mod andre Dumping-Foranstaltninger; det er Hovedaarsagen til, at jeg, der for mit Vedkommende er lige saa betænkelig ved en almindelig Kornfordyrelse, som jeg altid har været baade af Hensyn til Ikke-Landboere og Landboere, at jeg nu er gaaet med til det her foreslaede.

Dertil kommer, at der for Tiden findes et Misforhold mellem Flæske- og Kornpriserne, et Forhold, vi ikke har kendt tidligere. Medens Forholdstallet mellem disse to Produkter normalt er mellem 8 og 9, er den nu mellem 12 og 13, og hertil kommer, at Rigsdagen ved Lovgivning har gjort Flæskeproduktionen her i Danmark til et Monopol, saa længe vi har disse Ordninger. Naar der ikke er fri Produktion, og man skal fordele Produktionen imellem Landbrugerne indbyrdes, er det umuligt at gennemføre en Ordning, der nøjagtig fordeler Produktionen paa Landbrugets Produktionsmulighed overfor den enkelte. Resultatet bliver derfor, at nogle Landmænd, fordi de ikke har faaet saa mange Svinekort, at de kan fodre hele deres Kornavl op, bliver nødt til at sælge Korn til Priser, der ligger om-